

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **V.K.**, st. příslušník Ukrajiny, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2015, č. j. MV-13043-7/SO/sen-2015,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 27. 8. 2014, č. j. OAM-65625-19/DP-2012. Tímto usnesením správní orgán I. stupně zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), řízení ve věci žalobcovy žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Důvodem pro zastavení správního řízení byla skutečnost, že žalobce v rozporu s § 46 odst. 7 písm. d) věty první zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neodstranil vady žádosti a přes opakované výzvy správního orgánu I. stupně nepředložil chybějící náležitosti své žádosti.

Ze správního spisu vyplynulo, že posledním realizovaným pobytovým oprávněním žalobce bylo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání s platností od 3. 11.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

2010 do 2. 11. 2012. Dne 18. 10. 2012 podal žalobce prostřednictvím svého zmocněného zástupce u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za stejným účelem. Při posuzování žádosti správní orgán I. stupně zjistil, že podaná žádost trpí vadami, které je třeba odstranit. Proto výzvou ze dne 18. 10. 2012, č. j. OAM-65625-3/DP-2012, vyzval žalobce k doložení potvrzení PSSZ a finančního úřadu o bezdlužnosti, originálu cestovního průkazu, dokladu o zajištění ubytování, výpisu z živnostenského rejstříku, originálu dokladu o cestovním zdravotním pojištění, dokladu prokazujícího úhrnný měsíční příjem a fotografie. K předložení těchto dokladů byla stanovena lhůta 50 dnů ode dne doručení této výzvy. Usnesením z téhož dne bylo řízení o žádosti podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno. Obě písemnosti převzal zmocněný zástupce žalobce dne 18. 10. 2012.

Vzhledem k tomu, že žalobce ani na základě výzvy správního orgánu I. stupně nedoložil všechny zákonem požadované náležitosti, byl opětovně vyzván k jejich doložení výzvou ze dne 11. 2. 2014, konkrétně k doložení dokladu prokazujícího úhrnný měsíční příjem (žalobce doložil výpisy z bankovního účtu, které však správní orgán neakceptoval jako doklad o stálém a pravidelném příjmu), dokladu o cestovním zdravotním pojištění na celou dobu předpokládaného pobytu a dokladu o zaplacení tohoto pojištění a rovněž potvrzení PSSZ o bezdlužnosti za rok 2012 a 2013. K odstranění vad žádosti byla žalobci stanovena lhůta 20 dnů a řízení bylo přerušeno.

Žalobce potvrzení od PSSZ o bezdlužnosti nepředložil, a proto ho správní orgán I. stupně dne 26. 5. 2014 opětovně vyzval k jeho doložení ve lhůtě 7 dnů. Dne 18. 6. 2014 žalobce správnímu orgánu I. stupně doručil písemnost nazvanou „vyúčtování záloh na pojistné a důchodové pojištění za rok 2013“, z něhož plyne, že žalobce má vůči PSSZ evidován dluh ve výši 7 334 Kč.

Dne 21. 7. 2014 bylo zmocněnému zástupci žalobce doručeno fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu vyznění o pokračování v řízení. Vzhledem k tomu, že žalobce vytykanou vadu neodstranil a nepředložil potvrzení PSSZ o bezdlužnosti, správní orgán I. stupně dne 27. 8. 2014 vydal usnesení, jímž řízení o žádosti zastavil. Usnesení o zastavení řízení v druhém stupni potvrdil žalovaný, která v odůvodnění mj. uvedl, že žalobce přes opakované výzvy nedoložil náležitosti vyžadované v § 46 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců, byť mu k jejich doložení byla stanovena přiměřená lhůta a zároveň byl poučen o následcích neodstranění této vady. Potvrzení o vyúčtování záloh na pojistné nelze akceptovat, neboť § 46 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců výslovně stanoví povinnost předložit potvrzení o tom, že cizinec nemá nedoplatky na pojistném, na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku nezaměstnanosti včetně penále, tj. potvrzení o bezdlužnosti. Žalobce tento doklad nepředložil a neodstranil tak podstatnou vadu žádosti, která brání v pokračování v řízení. Z toho důvodu správní orgán I. stupně nepochybil, když se žádostí meritorně nezabýval a správní řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil.

II. Podání účastníků řízení

Žalobce v žalobě namítá, že obě rozhodnutí byla vydána v rozporu se zjištěným skutkovým stavem a za použití nepřiléhajících zákonných ustanovení. Rozhodnutí jsou rovněž nepřezkoumatelná a nepřiměřená. Dle žalobce byl správní orgán I. stupně povinen věc meritorně projednat a nikoliv řízení zastavit, neboť § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu je možné aplikovat pouze v případě neodstranění podstatných vad žádosti. V daném

případě však žalobce tyto vady odstranil, neboť dne 18. 6. 2014 doložil přehled záloh na pojistné a důchodové pojištění. Uvedenou skutečnost pak namítal ve svém odvolání, ovšem žalovaný se jeho námitkou vypořádal zcela nedostatečně. Žalobce je přesvědčen, že důvodem pro zastavení řízení může být pouze taková vada žádosti, která svou povahou reálně brání v pokračování v řízení, tedy nikoliv pouze vada formálního charakteru. V daném případě však žalobce doložil ke své žádosti veškeré stěžejní dokumenty, jež byly nezbytné k projednání žádosti.

Dle žalobce byl postup správních orgánů patrně účelový, neboť tímto způsobem se vyhnuly své povinnosti posoudit rozhodnutí z hlediska jeho dopadů do žalobcova soukromého a rodinného života. Uvedená povinnost se přitom uplatní u všech rozhodnutí dle zákona o pobytu cizinců, tj. při jejich vydání jsou správní orgány povinny zvážit přiměřenost rozhodnutí ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců.

Žalobce žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že žalobce uplatnil obdobné námitky již v odvolání proti rozhodnutí prvního stupně, a proto v podrobnostech odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Dále zdůrazňuje, že obě rozhodnutí jsou plně přezkoumatelná, neboť z nich je patrné, jaké důvody vedly správní orgány k jejich vydání, z jakých podkladů vycházely a jakými úvahami se řídily. K námitce nevypořádání se s přiměřeností usnesení žalovaný připomíná, že se jedná o rozhodnutí procesního charakteru a správní orgán v takovém případě nemá zákonnou povinnost zkoumat přiměřenost jeho dopadů do soukromého a rodinného života cizince.

Žalovaný žádá, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Dle § 46 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců „k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že nemá vymahatelné nedoplatky, a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. Není-li cizinec daňovým subjektem nebo plátcem pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, předloží doklad vydaný finančním úřadem nebo okresní správou sociálního zabezpečení potvrzující tuto skutečnost“.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže se cizinec na požádání ministerstva nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o dlouhodobé vízum nebo jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří tyto údaje ověřit.

Podle § 46 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců pro povolení k

dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum.

Dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.

Dle § 174a při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.

V řešeném případě je stěžejní otázkou to, zda byly splněny podmínky pro zastavení řízení o žádosti žalobce podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, nebo zda mělo být postupováno ve smyslu § 56 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

Jak bylo uvedeno výše, z obsahu správního spisu v řešené věci vyplývá, že žalobce podal včasnou žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Jelikož tato žádost trpěla vadami, resp. neobsahovala všechny zákonem stanovené náležitosti, vyzval správní orgán I. stupně žalobce k tomu, aby příslušné vady žádosti odstranil, a to výzvami ze dne 18. 10. 2012, 11. 2. 2014 a 26. 5. 2014. Ve výzvách podrobným a srozumitelným způsobem uvedl, které listiny požaduje předložit, a opakovaně zdůrazňoval, že k žádosti je třeba doložit potvrzení PSSZ o tom, že žalobce nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, tzv. potvrzení o bezdlužnosti, a to pro rok 2012 a 2013 (viz výzva ze dne 11. 2. 2014). Zároveň žalobce poučil, jaké následky jsou spojeny s nepředložením daných dokladů. Tímto postupem tedy splnil požadavky § 45 odst. 2 správního řádu, podle něhož „nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě“.

Správní orgán I. stupně rovněž při svém postupu respektoval judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž *„zastavit řízení pro neodstranění vad žádosti podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu z roku 2004 lze pouze, pokud předcházející výzva k doplnění náležitostí žádosti byla formulována natolik určitě a srozumitelně, aby z ní žadatel mohl zjistit, zda listiny, které k žádosti již přiložil, požadavku správního orgánu vyhovují, nevyhovují či vyhovují jen částečně, a v jakém směru tedy mají být dle správního orgánu doplněny. Prostá citace právního předpisu obsahujícího výčet povinných příloh žádosti bez zohlednění skutečnosti, že žadatel již některé z požadovaných listin předložil, není dostačující“* (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2014, č. j. 6 As 136/2013-56).

Ze správního spisu se podává, že žalobce i přes výše specifikované výzvy požadované potvrzení nedoložil. Dne 18. 6. 2014 (tedy dva dny po určené lhůtě) sice správnímu orgánu I. stupně doručil potvrzení PSSZ o vyúčtování záloh na pojistné a důchodové pojištění za rok 2013, ovšem tento dokument nelze považovat za požadované potvrzení o bezdlužnosti ve smyslu § 46 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Nadto se týká pouze roku 2013, ačkoliv správní orgán ve výzvě ze dne 11. 2. 2014 výslovně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vyžadoval doložení potvrzení o bezdlužnosti i pro rok 2012. Žalobce tedy neodstranil podstatnou vadu žádosti, která bránila pokračování v řízení a z toho důvodu správní orgán I. stupně v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu vydal usnesení o zastavení řízení. Tuto skutečnost žalovaný uvedl na str. 3 a 4 žalobou napadeného rozhodnutí a reagoval tak na odvolací námitku, v níž žalobce zpochybňoval aplikaci § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu na danou věc. Soud toto odůvodnění shledal dostatečným, a neztotožnil se proto s námitkou, dle níž napadené rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti.

Vzhledem k tomu, že byly naplněny předpoklady pro zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, tedy v režimu správního řádu, nebyl v daném případě dán důvod pro aplikaci § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalobce sice vyjádřil domněnku, že správní orgány postupovaly účelově, aby se vyhnuly své povinnosti posoudit přiměřenost dopadů napadeného rozhodnutí do žalobcova osobního a rodinného života, ovšem žalobce sám v průběhu správního řízení takovou námitku nevznnesl, a to ani ve svém odvolání proti usnesení o zastavení řízení. Rovněž v žalobě pouze poukázal na skutečnost, že se správní orgány nezabývaly přiměřeností napadeného rozhodnutí (a na podporu svého tvrzení se dovolával judikatury Ústavního soudu), ovšem své osobní a rodinné poměry nikterak nekonkretizoval. Pouze v žádosti o přiznání odkladného účinku v obecné rovině zmínil, že na území České republiky žije již 12 let, aniž by však uvedl, které skutečnosti mu brání v návratu do země původu. Z obsahu správního spisu (zejména z dokladů prokazujících úhrnný měsíční příjem cizince) rovněž vyplývá, že žalobce v České republice nežije ve společné domácnosti s jinými osobami (jeho úhrnný měsíční příjem není posuzován spolu s jinými osobami). Lze tedy mít za to, že žalobce ani netvrdil ani neprokázal okolnosti, které by měly být i při meritorním vyřízení žádosti zohledňovány.

IV. Závěr

Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. 10. 2018

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu